

La repetició

Dm, 15/02/2011 per Laia de Ahumada

[Paraules des del silenci](#)

En una xerrada a Sant Pere de les Puel·les, [Àngela Volpini](#) va posar paraules a un pensament que jo no havia sabut anomenar, tot i que ja de ben petita m'anguniejava: la repetició. Sense adonar-nos-en repetim —des dels actes més insignificants fins als més sentits— moment rere moment, dia rere dia. Però no només actes, sinó esquemes, comportaments, relacions, pensaments, gestos, sempre moguts per la inèrcia de la roda de molí, resignats com el ruc lligat a la sinya de la vida.

La rutina de la repetició, en el fons, ens agrada, és allò de «qui dia passa any empeny» i, encara que ens avorreixi, sempre ens consola pensar que com a casa enlloc; ens fa sentir ancorats a port, a recer de maltempsades; ens permet engabiar el temps en un cicle on tot s'esdevé com ha d'esdevenir-se, on tot arriba i tot passa i torna a arribar, indefectiblement. La repetició es penyora de tranquil·litat.

L'antídot contra la repetició és la creativitat, que ens reinventa, que ens fa ser en plenitud i amb consciència. La creativitat no té res a veure amb el consum compulsiu i depredador d'emocions per omplir el buit d'un desig no saciat; ser consumidor és una altra foma de repetició. Ser creatiu és un compromís amb la pròpia vida, que ens fa créixer i fa avançar la humanitat. La creativitat és capaç d'enderrocar dictadors, de descarregar-nos del llast de creences absurdes, d'alliberar-nos de l'avorriment vital que ens disculpa de ser responsables de la nostra vida.